

Dóczi Sándorné Lánya Egyéves Korában

A fénykép a Wesselényi utcai lakásunkban készült, 1950-ben, amikor a lányom egy éves volt. Bal szélén ül az anyukám, Deutsch Andorné, a jobb szélén pedig az első férjem. Én pedig a lányomat tartom. 1947 mentem férjhez. Az első házasságom vallásos volt. A Bethlen téri templomban volt az egyházi esküvő. Az első házasság mindig sokkal jobban előkészített. Az ember egy életre köti. Megvan az esküvői ruhám is. A cionista mozgalomban találkoztunk először. Ott egy csoportba kerültünk, együtt végeztük a mozgalmi munkát. Barabás zsidó családban született, 1923-ban. A családja összes tagját deportálták, nem maradt életben senki. Barabásnak volt egy testvére, aki 1946-ban elment Izraelbe és ott élt, katona volt. Az 1980-as években halt meg. Barabás Pécs mellett, Siklósról származott, tejipari szakember volt, sajtómester. Érettségije volt. Különböző technikai vizsgái is voltak. 1951-ben váltunk el, négyévi házasság után, két éves volt a kislányom.

Eltelt nyolc év, amíg egyedül éltem. Barabás István megnősült, és a feleségével együtt útlevéllal kivándoroltak Izraelbe. Egyszer találkoztam még vele 1965-ben, Budapesten, amikor Izraelből hazalátogatott. A lányom találkozott vele 1981-ben, amikor Izraelben járt, és ott felkereste az édesapját. Attól kezdve volt egyfajta intenzívebb kapcsolat közöttük. 1986-ban Barabás Izraelből eljött Magyarországra látogatóba, turistának. A feleségének itt voltak rokonai, és azokat jöttek meglátogatni. Itt hirtelen rosszul lett, beteg lett. Különrepülővel szállították Bécsen át vissza, Izraelbe, és ott rövid idő után meghalt. 1986-ban halt meg. Ma is itt élek ebben a lakásban, bár azóta azért rengeteg átalakításon ment keresztül. Édesanyám 1969-ig, haláláig lakott velünk. A lakáshoz szerencsés úton jutottunk. Az egyik nagybátyám engedte át nekünk a saját lakását, mert Budára akart költözni a háború után. Csak az ügyvédi költségeket kellett kifizetnünk, meg később az átalakításokat, mert rettenetes állapotban volt a lakás.